

Kitab Daniel - Saratus Tujuh Puluh Lima

Kristus anu Dimulyakeun: Kasaluyuan-kasaluyuan Nubuat dina Daniel jeung Wahyu

Jeff Pippenger

2024-04-05

Visi Kristus dina pasal kasapuluh kitab Daniel téh sarua jeung visi anu ditingali ku Yohanes dina Wahyu. Éta téh visi “marah,” anu mangrupa wangun feminin tina visi “mareh” ngeunaan panampakan Kristus. “Mareh” nyaéta visi ngeunaan dua rébu tilu ratus taun, jeung harti utamana nyaéta “panampakan.” “Panampakan” Kristus boh ka Daniel boh ka Yohanes, duanana mangrupikeun visi ngeunaan Kristus anu geus dimulyakeun.

Jeung dina poe ka dua puluh opat bulan kahiji, nalika sim kuring aya di sisi walungan gede, nya eta Hiddekel; tuluy sim kuring ngangkat panon, sarta neutep, jeung ieu aya hiji lalaki make pakean linen, cangkéngna dikabeubeuratan ku emas murni ti Uphaz: Awakna ogé siga batu beryl, beungeutna kawas cahya kilat, panonna kawas lampu seuneu, leungeunna jeung sukuna warnana kawas tambaga digosok nepi ka ngagurilap, sarta sora kecap-kecapna kawas sora jalma réa. Daniel 10:4–6.

Kecap “mareh” anu hartina “panampakan” ditarjamahkeun jadi “panampakan kilat,” dina éta petikan. Éta kecap dipaké opat kali dina pasal sapuluh, sarta dua kali ditarjamahkeun jadi “visi”, jeung dua kali jadi “panampakan.” Éta kecap dipaké deui tilu kali dina wangun femininna. Kecap “marah” téh mangrupa wangun feminin tina visi “panampakan” éta. Hartina ditetepkeun minangka “kaca eunteung”, sarta éta téh hiji katerangan “kausatif” anu nyababkeun hiji hal kajadian nalika éta ditempo.

Kecap katerangan sabab asalna tina kecap sipat anu nyababkeun hiji hal kajadian atawa ngahasilkeun hiji pangaruh. Dina basa jeung tata basa, ieu istilah mindeng nuduh kana kecap pagawéan atawa wangun konstruksi anu ngébréhkeun pamanggih ngeunaan nyababkeun batur atawa hiji hal ngalakukeun hiji lampah atawa ngalaman hiji kaayaan.

Contona, dina kalimah “She made him laugh,” kecap pagawéan “made” mangrupa kecap kausatif, sabab éta nuduhkeun yén subjékna (she) nyababkeun objékna (him) ngalakukeun éta lampah, nyaéta seuri.

“Abdi ngomean mobil ku dibenerkeun.” (Dina ieu kalimah, jejer “abdi” ngabalukarkeun jalma séjén ngalaksanakeun pagawéan ngabenerkeun mobil éta.)

“Anjeunna ngajadikeun murid-muridna diajar pikeun ujian.” (Di dieu, subjék “Anjeunna” nyababkeun murid-muridna ngalakukeun kagiatan diajar pikeun ujian.)

“Anjeunna dicukuran.” (Dina hal ieu, jejer “Anjeunna” nyababkeun batur ngalakukeun kalakuan motong buukna.)

“Pausahaan éta nitah wangunan éta direnovasi.” (Dina kalimah ieu, pausahaan éta nyababkeun batur séjén ngalaksanakeun pagawéan merenovasi wangunan éta.)

“Urang rék nyuruh barudak milu ngabantu pagawean rumah tangga.” (Di dieu, subjék “Urang” ngarencanakeun ngabalukarkeun barudak ilubiung dina kalakuan ngabantu pagawean rumah tangga.) Dina unggal conto ieu, kecap pagawéan kausatif (had, made, got, get) nuduhkeun yén subjék nyababkeun batur ngalakukeun kalakuan anu ditangtukeun ku kecap pagawéan utama (repaired, study, cut, renovated, help).

Visi “march” ngeunaan panémbong éta, nalika diungkabkeun dina wangun feminin “marah”, sarta ditétlakeun minangka “eunteung”, nuduhkeun yén visi ngeunaan Kristus anu dimulyakeun téh diproduksi deui dina jalma-jalma anu neutep éta visi. Nalika Daniel ningali “panémbong” Kristus saperti kilat, aya golongan jalma anu kabur ku sieun, tapi pikeun Daniel hal éta ngahasilkeun parobahan mujijat dina dirina.

Jeung kuring, Daniel, sorangan anu ningali eta tetenjoan; sabab jelema-jelema anu marengan kuring henteu ningali eta tetenjoan; tapi aya kageter anu kacida gedéna nimpah ka maranéhna, nepi ka maranéhna lumpat nyumput. Ku sabab éta kuring kari sorangan, sarta ningali ieu tetenjoan anu agung, jeung teu aya deui tanaga anu nyésa dina diri kuring; sabab kaéndahan raray kuring robah dina diri kuring jadi karuksakan, sarta kuring henteu nyésakeun tanaga saeutik-eutik acan. Daniel 10:7, 8.

Kabeneran dipidangkeun ku kecap Ibrani “truth,” anu diwangun ku hurup kahiji, katilu welas, jeung hurup panungtung dina abjad Ibrani. Hurup kahiji jeung hurup panungtung salawasna sarua pikeun Kristus, sabab Alpha jeung Omega salawasna ngawakilan ahir jeung awal. Hurup tengah, atawa hurup katilu welas, ngawakilan pangberontakan. Daniel nyebut, “I Daniel alone saw the vision,” tapi jalma-jalma anu babarengan jeung Daniel, anu hirup dina pangberontakan, “saw not the vision.” Ku sabab kitu Daniel “alone” “saw the great vision.” Dina awal jeung dina ahir, Daniel nyalira ningali éta titingalian, jeung rujukan anu kadua nyababkeun jalma-jalma anu kabur nembongkeun pangberontakan maranéhna. Daniel ngawakilan umat Allah dina poé-poé panungtung anu dirobah jadi gambar Kristus ngaliwatan prosés neutep gambar-Na. Urang kudu nengetan titingalian “looking glass.”

“Urang kudu boga pangaweruh ngeunaan Allah ku pangalaman hirup. Lamun urang terus ngudag pikeun wanoh ka Pangeran, urang bakal nyaho yén pangmunculan-Na geus disadiakeun kawas isuk-isuk. Kristus nyaur ka urang sangkan pinuh ku sakabéh kasampurnaan Allah. Mangka urang tiasa leres-leres ngawakilan kasampurnaan agama Kristen. ‘Saha waé anu nginum cai anu ku Kami rek dipasihkeun ka anjeunna,’ saur Jurusalamat, ‘moal kungsi halabhab deui; tapi cai anu ku Kami rek dipasihkeun ka anjeunna bakal jadi dina dirina hiji cinyusu cai anu ngabudal nepi ka hirup langgeng.’ Kristus miharep supaya urang jadi kanca gawé jeung Anjeunna. Nalika urang dikosongkeun tina diri, Anjeunna bakal maparin rahmat-Na ka urang pikeun ditepikeun ka batur. Dua dahan zaitun, anu ngaliwatan dua pipa emas ngocorkeun minyak emas kaluar tina dirina sorangan, tangtu bakal nyadiakeun cahaya jeung panglipur jeung pangharepan jeung kanyaah pikeun jalma-jalma anu merlukeunana. Urang kudu ngalayanan Allah leuwih ti batan palayanan anu ukur sakapeung-sakapeung.

Tapi ieu ngan bisa urang laksanakeun ku diajar ti Yesus, miara kalembutan-Na jeung karendahan hate-Na. Hayu urang nyumputkeun diri urang dina Allah. Hayu urang boga kayakinan ka Anjeunna. Hayu urang tetep cicing dina Kristus. Mangka urang sadaya, ‘kalawan raray anu teu katutupan, bari nenjo kawas dina hiji eunteung kamulyaan Pangeran, dirobah jadi gambar anu sarua ti kamulyaan ka kamulyaan,’—ti tabiat ka tabiat. Allah henteu nungtut hal-hal anu mustahil ti anjeun atawa ti kuring. Ku nenjo ka Anjeunna, urang bisa dirobah jadi gambar-Na.” Signs of the Times, April 25, 1900.

Dina pasal sapuluh jeung pasal salapan kitab Daniel, Jibril maparin tafsiran ngeunaan titingalian nubuat anu lahiriah jeung anu batiniyah ka Daniel, sarta pernyataan munggaran Daniel dina ayat kahiji pasal sapuluh nyaéta yén anjeunna ngartos kana duanana titingalian éta, anu digambarkeun minangka “perkara” jeung “titingalian.” Anjeunna nampi pamahaman éta dina ahir dua puluh hiji poé nalika anjeunna keur dina kaayaan dukacita. Dua puluh hiji poé éta réngsé ku datangna Mikael, malaikat agung. Bilangan dua ratus dua puluh, jeung bilangan dua puluh dua, anu mangrupa saparapat kasapuluh atawa perpuluhan tina dua ratus dua puluh, mangrupikeun lambang pikeun paduan Kaallahan jeung kamanusaan, sarta dina poé ka dua puluh dua éta Daniel dirobah jadi gambar Kristus.

Abdi teu ngahakan roti nu ngeunah, daging atawa anggur teu asup kana sungut abdi, sarta abdi pisan teu ngurapan diri, nepi ka genep welas poé pinuh kasorang. Jeung dina poé ka dua puluh opat bulan kahiji, nalika abdi aya di sisi walungan gedé, nya éta Hidékél; tuluy abdi ngangkat panon, sarta ningali, jeung lah aya saurang lalaki maké pakean linen, cangkéngna dipingping ku emas murni ti Uphaz. Daniel 10:3–5.

Daniel ngalambangkeun umat Allah dina poe-poe panungtungan anu geus nganyahokeun ngaliwatan Firman nubuat Allah yén maranéhna geus paburencay, sarta anu keur ngarandapan kasedihan ku kaayaan paburencayna sarta néangan pencerahan. Kaayaan paburencayna dilukiskeun minangka hiji lebak pinuh ku tulang-tulang garing anu paéh dina Yehezkiel pasal tilu puluh tujuh. Tulang-tulang éta paéh, sarta paburencay, tapi éta diidentifikasi minangka kulawarga Israil. Kulawarga Israil dina poe-poe panungtungan téh nyaéta saratus opat puluh opat rébu. Maranéhna paburencay, sakumaha anu ku Daniel dipikawanoh tina kitab-kitab Yeremia jeung Musa. Dina Yehezkiel, anu paéh éta nandakeun yén maranéhna nganyahokeun kaayaan maranéhna.

Tuluy anjeunna ngandika ka abdi, “Eh anak manusa, ieu tulang-tulang téh sakumna kulawarga Israil; tenjo, maranehna nyarita, ‘Tulang-tulang kami geus garing, pangharepan kami geus musna; kami geus dipisahkeun tina bagian kami.’” Yehezkiel 37:11.

Bait Israil, anu nyaéta éta tulang-tulang, nyatakeun yén maranéhna “kapisah tina bagian-bagian urang.” Maranéhna geus ngaku kaayaan maranéhna anu kaserak. Bait Israil dina poé-poé pamungkas ngalaksanakeun misil sapuluh parawan nepi ka unggal jéntréna, sarta dina sajarah Millerite, kanyataan yén maranéhna ngaku yén maranéhna kapisah tina bagian-bagian maranéhna, kaciri nalika parawan-parawan anu wijaksana mimiti ngartos yén maranéhna aya dina mangsa reureuh, sarta ogé yén mangsa reureuh éta mangrupa hiji périodeu husus dina éta misil. Jalma-jalma dina Yehezkiel anu ngaku kaayaan maranéhna anu kaserak téh nyaéta jalma-jalma anu

sanggeus kuciwa anu kahiji ngaku yén maranéhna aya dina mangsa reureuh.

Duanana, tulang-tulang Yéheskiel, jeung jalma-jalma wijaksana dina misil sapuluh parawan, dilambangkeun ku ratapan Daniel salila dua puluh hiji poé. Sanggeus dua puluh hiji poé, dina poé ka dua puluh dua, Mikail turun, sarta Daniel dipaparin hiji tétéla ngeunaan Kristus anu dimulyakeun, anu ngarobah Daniel kana gambar Kristus. Parawan-parawan anu wijaksana jeung tulang-tulang anu paéh ogé kudu ngaliwatan éta parobahan anu dilakonan ku tétéla eunteung.

Daniél, tulang-tulang paéh dina kitab Yézékiel, jeung para parawan wijaksana dina sajarah Millerite, sadayana sajajar jeung dua saksi anu dipaéhan dina Wahyu pasalABELAS. Musa jeung Élias dipaéhan, tapi maranéhna baris dihirupkeun deui dina ahir tilu satengah poé simbolis. Musa dihirupkeun deui ku Mikhael sakumaha diidentifikasi dina kitab Yudas.

Nanging Mikael, malaikat agung, waktu papaséa jeung Iblis ngeunaan jasad Musa, henteu wani ngadakwa anjeunna ku panyalahkeun anu ngahina, tapi saur-Na, “Gusti ngabebendon ka maneh.” Yudas 1:9.

Dina Daniel pasal sapuluh, Daniel nampi titingalian kaca tingal waktu Mikael turun sanggeus dua puluh hiji poé mangsa prihatin. Eta teh sora Mikael anu ngahirupkeun nu maot.

Sabab Gusti sorangan bakal lungsur ti sawarga kalayan sora anu tarik, kalayan sora malaikat agung, sarta kalayan tarompet Allah; jeung jalma-jalma paéh dina Kristus bakal hudang heula. 1 Tesalonika 4:16.

Daniél pasal sapuluh nétélakeun peralihan gerakan Laodikia tina malaikat katilu ka gerakan Filadelfia tina malaikat katilu. Ieu sajajar jeung dua saksi dina Wahyu pasalABELAS, tulang-tulang paéh dina Yehezkiel pasal tilu puluh tujuh, parawan-parawan wijaksana dina misil sapuluh parawan, jeung kaum Millerites anu ngalaksanakeun éta misil. Jibril maparin tafsiran ngeunaan tetenjoan kaca pangawas anu agung, bari ngaréngsékeun padamelan tafsiran anu geus dimimitian ku anjeunna dina pasal salapan. Tafsiran éta dilaksanakeun ku Jibril ku cara ngaidéntifikasi sajarah nubuat anu kapanggih dina pasalABELAS, anu sabenerna nerus nepi ka tilu ayat kahiji dina pasal dua belas. Tuluy dina ayat opat pasal dua belas, Daniél diparéntahkeun pikeun nyégel bukuna.

Dina Daniel pasal sapuluh, “line upon line”, Daniel ngawakilan umat Allah dina poé-panungtungan anu ogé diwakilan dina Daniel pasal dua salaku jalma-jalma anu kalawan temen milarian pamahaman (dina ancaman pati), pikeun ngartos pesen nubuat lahiriah anu diwakilan ku gambar rusiah ngeunaan sato galak milik Nebukadnesar. Anjeunna ogé keur milarian ngartos tetenjoan ngeunaan pesen nubuat batiniah anu diwakilan ku dua rébu tilu ratus poé. Sanggeus dua puluh hiji poé simbolis ngarandeg dina kasedihan dina pasal sapuluh, anjeunna ahirna diwakilan salaku anu ngartos duanana wahyu. Pamahamanna kacumponan nalika malaikat agung nurun, sarta anjeunna kakeunaan ku tilu kali toél.

Pangalaman anjeunna jeung Mikail, titingalan ngeunaan Mikail anu ngan anjeunna sorangan nu ningali, nyiapkeun anjeunna pikeun narima tafsiran lengkep tina dua titingalan nubuat, boh anu batiniah boh anu lahiriah. Pangalaman éta dipedar, demi garis kana garis, kalayan kacida jéntréna lamun dihijikeun jeung Yehezkiel pasal tilu puluh tujuh, Wahyu pasalABELAS, jeung Yesaya pasal

genep. Ayat dina pasal sabelas tempat Jibril ngahijikeun dua titingalan éta nyaéta ayat sapuluh, sabab di dinya raja kalér maju nepi ka benteng, tapi henteu leuwih ti dinya. Benteng éta nyaéta bangsa, atawa ibu kota, atawa raja Mesir dina ayat éta, sakumaha ditangtukeun ku Yesaya dina pasal tujuh.

Sabab kapala Siria nyaeta Damsik, jeung kapala Damsik nyaeta Résin; sarta dina jero genep puluh lima taun Éfraim bakal diremuk, nepi ka henteu deui jadi hiji bangsa. Jeung kapala Éfraim nyaeta Samaria, jeung kapala Samaria nyaeta putra Rémalya. Lamun maranéh henteu percaya, tangtu maranéh moal diteguhkeun. Yesaya 7:8, 9.

Dina ayat ka sapuluh, dina pasal ka sawelas kitab Daniel, raja kalér naék nepi ka wates Mesir, sarta ayat éta netelakeun éta minangka “benteng” Mesir (raja kidul). Ayat ka sapuluh bisa ditembongkeun ngagambarkeun taun 1989, nalika Uni Soviét disapu ku kapausan jeung ku bala panggantina, nyaéta Amérika Sarikat. Éta mangrupa anu kahiji tina tilu perang pangganti, anu ahirna jadi Perang Dunya III dina perang pangganti anu katilu (Panium). Perang pangganti anu kadua diwakilan ku ayat ka sawelas jeung ka dua belas, sarta ayeuna keur lumangsung di Ukraina, tempat Rusia ngawakilan raja kidul, sakumaha Uni Soviét ngawakilan raja kidul dina kakalahanna dina taun 1989.

Kuring geus kungsi ngagunakeun ungkara “perang tiis” baheula pikeun ngabédakeun antara tilu perang proksi ieu jeung perang dunya. Saéstuna aya peperangan anu sabenerna lumangsung di Ukraina, ku sabab éta ieu saenyana lain perang tiis, tapi mangrupa perang proksi antara kapapaan jeung para sekutuna, jeung Rusia. Tapi bakal aya perang dunya katilu, anu ampir unggal bangsa bakal dianggap minangka sasaran.

“Nuhun umat Allah miboga rasa kana karuksakan nu geus ngancam rébuan kota, anu ayeuna geus ampir diserahkeun ka panyembahan brahala! ...”

“Palanggaran geus méh ngahontal watesna. Kabingungan ngeusi dunya, sarta hiji kasieun anu gedé baris geura datang ka umat manusa. Ahirna geus deukeut pisan. Urang anu nyaho kana bebeneran kudu keur nyiapkeun diri pikeun naon anu baris geura ngadadak nimpa dunya minangka hiji kajut anu luar biasa.” Review and Herald, 10 Séptémber 1903.

Dina ayat sabelas jeung dua belas, Rusia, raja ti kidul, bakal ngéléhkeun pasukan proksi kapausan, anu dilambangkeun ku rézim Nazi anu ngarahkeun usaha perang Ukraina, sarta anu didukung ku pasukan proksi kapausan saméméhna, nyaéta Amérika Sarikat. Dina Perang Dunya Kadua, pasukan proksi kapausan, nyaéta raja ti kalér, ngalawan Rusia Komunis téh nya éta rézim Nazi Jérman, sarta pasukan proksi éta éléh, sakumaha éta bakal éléh deui di Ukraina dina mangsa nu bakal datang deukeut.

Perang proksi anu katilu dipidangkeun dina ayat katilu welas nepi ka kalima welas, sarta kacumponan dina sajarah baheula ku perang di Panium. Perang proksi anu katilu bakal dilaksanakeun ku Amérika Serikat, pasukan proksi kapausan, sarta raja ti kalér bakal meunang dina éta peperangan ngalawan ateisme, sakumaha anu kajadian dina perang proksi anu kahiji (perang tiis). Dina perang proksi anu kahiji jeung anu katilu, raja ti kalér—kapausan—ngelehkeun raja ti kidul (Uni Soviét), tuluy ngelehkeun Perserikatan Bangsa-Bangsa. Pasukan proksina dina dua

peperangan éta nyaéta, sarta bakal jadi deui, Amérika Serikat.

Trump bakal kapilih deui minangka présidén nu ka dalapan, nyaéta salah sahiji tina tujuh présidén nu kungsi maréntah di Amérika Sarikat ti saprak perang proksi kahiji (perang tiis) kacumponan dina taun 1989, anu mangrupa mangsa ahir pikeun gerakan réformasi malaikat katilu. Trump ngawakilan tanduk Républikan dina sato galak bumi, sarta anjeunna nampi tatu maot tina panangan sato galak ateisme “woke” dina taun 2020, pikeun nyumponan kasaksian dua saksi dina jalan raya sakumaha aya dina Wahyu pasal sabelas.

Future for America ngagambarkeun tanduk Protestan anu sajati dina sajarah anu sarua, jeung dina taun 2020, Future for America narima tatu nu matak paéh ku panangan sato galak ateisme “woke”. Dina taun 2023, dua puluh dua taun sanggeus 2001, Mikael turun pikeun ngamimitian prosés anu diwakilan ku Yehezkiel, Yohanes, Daniel, jeung Yesaya, nya éta ngahudangkeun deui hiji bala anu perkasa anu bakal diangkat jadi panji dina hukum Minggu anu bakal geura datang.

Dina taun 1856, gerakan Millerite Filadélfia ngalih jadi gerakan Millerite Laodikia, sarta di dinya jeung harita nampik kanaékan pangaweruh ngeunaan tujuh kali, tuluy sagemblengna ngamantapkeun pemberontakan maranéhna dina taun 1863. Kaum Millerite ngalih tina kaayaan anu dilambangkeun ku garéja kagenep, nyaéta Filadélfia, kana pangalaman garéja katujuh, sarta éta titik balik saluyu jeung sajarah taun 2023, nalika gerakan Laodikia tina Future for America ngalih tina pangalaman garéja katujuh, balik deui kana pangalaman garéja kagenep, nyaéta Filadélfia. Dina panerapan nubuat ieu, tanduk Protestan anu sajati, sakumaha ogé tanduk Républikan, jadi anu kadalapan, anu asalna tina anu tujuh.

Konci pikeun ngakuan yén perang Ukraina téh perang proksi anu kadua, nyaéta “benteng” dina ayat sapuluh, jeung ayat tujuh. Dina ayat tujuh, anu ngawakilan kapapaan nalika nampa tatu nu matak paéh dina taun 1798, raja kidul asup kana “benteng” raja kalér, sarta ieu kacumponan nalika jéndral Napoleon leumpang asup ka Vatikan sarta nyandak paus jadi tawanan. Raja kidul geus asup kana benteng éta. Dina ayat sapuluh raja kalér, anu ngawakilan kapapaan jeung tentara proksina, nyaéta Amérika Serikat, nyapu jauh struktur Uni Soviét, tapi ngantep “benteng” tetep nangtung. “Benteng” éta nyaéta huluna, ibu kotana—nyaéta Rusia.

Tapi “sirah,” atawa benteng, ngan bisa diteguhkeun ku dua atawa tilu saksi ku ngagunakeun Yesaya pasal tujuh, ayat tujuh jeung dalapan. Yesaya tujuh, ayat dalapan jeung salapan, nyaéta titik rujukan utama pikeun runtuyan tulisan Hiram Edson ngeunaan “tujuh kali” anu diterbitkeun dina taun 1856. Dua ayat anu netepkeun yén Rusia téh benteng anu unggul dina perang Ukraina ayeuna, ogé nyaéta dua ayat anu netepkeun titik mimiti pikeun duanana “tujuh kali,” ngalawan karajaan kalér jeung karajaan kidul Israil. Ayat sapuluh tina pasal sabelas ngaidentifikasi titingalian lahiriah, anu ku Sister White diajarkeun dumasar kana naék jeung rubuhna karajaan-karajaan.

“Tina naék jeung ragragna bangsa-bangsa sakumaha geus dijentrekeun écés dina kitab Daniel jeung Wahyu, urang kudu diajar kumaha taya hargana kamulyaan lahiriah jeung kamulyaan dunya wungkul. Babul, kalayan sagala kakawasaan jeung kaagunganana, anu saruana can kungsi deui katémbong ku dunya urang ti saprak harita,—kakawasaan jeung kaagungan anu ku rahayat jaman éta katémbong kacida pageuhna jeung langgengna,—kumaha lengkepna eta

geus sirna! Saperti ‘kembang jukut,’ eta geus binasa. Yakobus 1:10. Kitu deui binasana karajaan Médo-Pérsia, jeung karajaan-karajaan Grétsia jeung Rum. Kitu deui binasa sagala anu henteu ngajadikeun Allah jadi dasarna. Ngan anu pakait pageuh jeung kersa-Na, sarta nganyatakeun sipat-Na, anu bisa langgeng. Prinsip-prinsip-Na téh hiji-hijina perkara anu pageuh anu dipikawanoh ku dunya urang.” Prophets and Kings, 548.

Tilu perang proksi téh “dijelaskeun kalayan écés dina kitab Daniel jeung Wahyu,” sarta konci pikeun bebeneran ieu nyaéta “benteng” dina ayat sapuluh, tina Daniel sabelas. Tapi ayat sapuluh ogé nyangkem titingalian internal, sabab titik mimiti pikeun duanana “tujuh kali,” ogé dituduhkeun dina Yesaya pasal tujuh ayat dalapan jeung salapan. Nu éksternal jeung nu internal teu bisa dipisahkeun, sarta dua mangsa dua rébu lima ratus dua puluh taun ogé mangrupikeun dua iteukna Yehezkiel, anu nalika dihijikeun, ngalambangkeun pamaséan saratus opat puluh opat rébu, anu mangrupa ngahijina Katuhanan jeung kamanusaan.

Pangalaman Daniel jeung tetenjoan “marah” nu sipatna kausal ngawakilan garis nubuat tempat Mikail turun sarta ngahudangkeun umat-Na dina poe-poe panungtungan. Eta kabangkitan ngagambarkeun léngkah-léngkah anu Kristus laksanakeun pikeun ngahijikeun Kaallahan-Na jeung kamanusaan umat-Na dina poe panungtungan. Hal eta kalaksanakeun ku ngahijina pikiran Ilahi jeung pikiran manusa sangkan maranehna boga hiji pikiran, sarta hal eta kalaksanakeun di rohangan tahta, di Pangsuci Saestu, anu mangrupikeun “benteng” nu ku Sadérék White diidentifikasikeun minangka “citadel” (benteng) jiwa.

Di rohangan tahta, umat Allah dina poe-poe panungtung narima pikiran Kristus, tuluy didudukeun jeung Kristus di tempat-tempat sawarga. Tempat sawarga tempat Kristus linggih teh mangrupa benteng, nya eta kapala Bait Allah. Bait awak miboga sipat handap, nya eta daging, atawa awak. Eta oge miboga sipat luhur, nya eta pikiran. Dina ayat kasapuluh tina Daniel pasal sabelas, konci anu nandaan benteng tina tetenjoan lahiriah, oge nandaan benteng tina tetenjoan batiniah, sarta ku kitu eta ngaidentifikasi sajarah tempat tanduk Republikanisme jeung Protestanisme ngalih kana gambar sato galak (Republikanisme), atawa gambar Allah (Protestanisme sajati). Kadua tanduk eta tuluy jadi anu kadalapan, anu asalna tina anu tujuh.

Tanduk Protestanisme anu sajati, ku kituna, nyaéta tanduk Filadelfia, nyaéta tentara perkasa Yehezkiel, jeung panji-panji Yesaya anu diangkat dina peperangan ngalawan gambar sato galak, mimiti di Amérika Serikat tuluy di sakuliah dunya. Daniel pasal sabelas, ayat sapuluh, nangtukeun titik dina sajarah suci nalika ngahijina dua iteuk mimiti lumangsung. Perang Ukraina mimiti dina taun 2014, tapi kakara dina taun 2022 Rusia mimiti narajang Ukraina. Dina taun 2023, dua puluh dua taun sanggeus 2001, Mikail mimiti padamelan-Na pikeun ngahudangkeun deui jalma-jalma anu kungsi ngalaman kuciwa kahiji maranehna dina panggenepan misil parawan sapuluh dina taun 2020. Mimitina Anjeunna ngadegkeun hiji “sora” anu ayeuna keur ngagero di padang gurun. Dina Juli 2023, sora éta mimiti ngagero, jeung éta téh sora anu sarua anu dihudangkeun dina awal gerakan reformasi malaikat katilu dina taun 1989, sabab Yesus salawasna ngagambarkeun ahir ku awal.

“soara” anu ngajerit di tanah gurun mimiti ngagem ku ngawanohkeun Wahyu pasal hiji, di mana gabungan Katuhanan jeung kamanusaan digambarkeun minangka Wahyu Yesus Kristus, hiji wahyu anu dibuka pas saméméh waktos panto rahmat ditutup. Daniel ngalaman éta wahyu dina pasal sapuluh, ku tetempoan “kausatif”. Gabungan Katuhanan jeung kamanusaan dina ayat-ayat mimiti kitab Wahyu ngawakilan bebeneran anu pangpentingna, dumasar kana aturan panyebutan anu kahiji. Gabungan Katuhanan jeung kamanusaan, anu mangrupikeun pamasangan meterai ka saratus opat puluh opat rébu, dilaksanakeun ku Firman Allah. Éta Firman dipasihkeun ti Rama ka Putra, anu méré éta ka malaikat-Na, anu tuluy maparin éta amanat ka hiji wawakil manusa. Dua léngkah anu kahiji diwakilan ku Katuhanan. Dua léngkah éta miboga ciri husus yén léngkah anu kadua tina Katuhanan ngawakilan Katuhanan anu nyiptakeun sagala perkara. Dua léngkah saterusna diwakilan ku mahluk-mahluk ciptaan Allah. Léngkah anu kahiji nyaéta malaikat anu teu kungsi ragrag, jeung manifestasi anu kadua tina ciptaan Allah nyaéta anu geus dipaparinkeun kakawasaan pikeun nyiptakeun deui nurutkeun jinisna sorangan. Léngkah anu kaopat éta, anu ngawakilan kamanusaan, tuluy kudu nyandak éta amanat jeung ngirimkeunana ka jamaah-jamaah, supaya jamaah-jamaah téh bisa “maca jeung ngadangu” hal-hal anu geus dituliskeun di jerona.

Urang baris neraskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

Wahyu Yesus Kristus, anu dipaparinkeun ku Allah ka Anjeunna, sangkan nembongkeun ka abdi-abdi-Na perkara-perkara anu kudu geura kajadian; sarta ku malaikat-Na Anjeunna ngutus sarta nganyatakeunana ka abdi-Na, nya eta Yohanes: anu geus mere kasaksian kana firman Allah, kana kasaksian Yesus Kristus, jeung kana sagala perkara anu ku anjeunna geus katenjo. Bagja jalma anu maca, jeung jalma-jalma anu ngadenge kecap-kecap nubuat ieu, sarta anu ngagem perkara-perkara anu kaserat di jerona: sabab waktuna geus deukeut. Ti Yohanes ka tujuh jamaah anu aya di Asia: kurnia ka aranjeun sarta karapihan, ti Anjeunna anu aya, anu geus aya, jeung anu bakal sumping; sarta ti tujuh Roh anu aya di payuneun tahta-Na; Jeung ti Yesus Kristus, anu jadi Saksi anu satia, anu cikal ti antara nu maraot, jeung Pangawasa raja-raja di bumi. Ka Anjeunna anu mikanyaah ka urang, sarta anu geus ngumbah urang tina dosa-dosa urang ku getih-Na sorangan, Jeung anu geus ngajadikeun urang raja-raja jeung imam-imam pikeun Allah jeung Rama-Na; ka Anjeunna kamulyaan jeung kakawasaan salalanggengna. Amin. Tingali, Anjeunna sumping jeung mega-mega; sarta unggal panon bakal ningali ka Anjeunna, kitu deui maranehna anu geus nyusuk Anjeunna: sarta sakumna bangsa di bumi bakal maratuh ku sabab Anjeunna. Kitu pisan, Amin. Kami teh Alfa jeung Omega, pangawitan jeung pangpungkasan, saur Gusti, anu aya, anu geus aya, jeung anu bakal sumping, Nu Maha Kawasa. Kami, Yohanes, anu oge dulur maraneh, jeung sasama dina kasangsaraan, dina Karajaan, jeung dina kasabaran Yesus Kristus, keur aya di pulo anu disebut Patmos, ku sabab firman Allah, jeung ku sabab kasaksian Yesus Kristus. Kami aya dina Roh dina poe Gusti, sarta ngadenge di tukangeun kami hiji sora anu tarik, lir tarompet, saurna, Kami teh Alfa jeung Omega, anu kahiji jeung anu pamungkas; jeung, Naon anu ku maneh katenjo, tuliskeun dina hiji kitab, sarta kirimkeun ka tujuh jamaah anu aya di Asia; ka Epesus, ka Smirna, ka Pergamos, ka Tiatira, ka Sardis, ka Piladelfia, jeung ka Laodikia. Wahyu 1:1–11.